

عنوان مقاله:

رابطه ی سببیت بین افشای اطلاعات و انعقاد قرارداد بیمه ی دریایی

محل انتشار:

فصلنامه تحقیقات حقوقی، دوره 25، شماره 97 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

منصور امینی - دانشیار دانشکده حقوق دانشگاه شهید بهشتی تهران

مجتبی محمدی - دانشجوی دکتری حقوق تجارت و سرمایه گذاری بین المللی دانشگاه شهید بهشتی (نویسنده مسئول).

خلاصه مقاله:

چکیده در قانون بیمه ی ایران و قانون بیمه ی دریایی انگلیس اشاره ای به ضرورت وجود «رابطه ی سببیت» بین «عدم افشا و ارائه ی نادرست اطلاعات» با انعقاد قرارداد بیمه نشده است. در صورتی که به صرف تحقق عدم افشا و ارائه ی نادرست اطلاعات، بیمه گر حق ابطال قرارداد بیمه را داشته باشد، نتیجه اقتصادی این امر بسیار سنگین است. در این تحقیق با روشی توصیفی-تحلیلی نسبت به بررسی و تحلیل تطبیقی مقررات قانونی و رویه ی قضایی حقوق ایران و انگلیس اقدام شده است. یکی از راهکارهای مهمی که جهت تعدیل ضمانت اجرای سنگین عدم افشا و ارائه ی نادرست اطلاعات ارائه شده است، ضرورت وجود رابطه ی سببیت بین عدم افشای اطلاعات و ارائه ی نادرست اطلاعات با انعقاد قرارداد بیمه است که بیمه گر باید برای برخورداری از حق ابطال قرارداد، پس از این که اثبات نمود اطلاعات براساس «معیار نوعی» اساسی محسوب می شوند، با توجه به «معیار شخصی» اثبات کند عدم افشا و ارائه ی نادرست اطلاعات سبب انعقاد قرارداد توسط او شده اند. کلید واژگان: عدم افشا و ارائه ی نادرست اطلاعات، رابطه ی سببیت، حق فسخ قرارداد بیمه، معیار شخصی، معیار نوعی

کلمات کلیدی:

عدم افشا و ارائه ی نادرست اطلاعات، رابطه ی سببیت، حق فسخ قرارداد بیمه، معیار شخصی، معیار نوعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1481218>

